

scénář

Pohádka o velkém hladu

dramatizace prózy Lubomíra Feldeka

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Postavy:

S = sbor	děti jsou v civilu, mají nejlépe sportovní oděv, aby se mohly dobře pohybovat.
D = dítě	každý řádek textu recituje jiné dítě – předvede, ukáže a donese.
M = Martin	nejmenší dítě, plandavé tričko a kraťasy.
B = babička	dlouhá sukně (šaty), šátek (klobouk), proutěný košík.
Ř = řidič taxíku	

Poznámky:

Ve hře účinkuje sebraný kolektiv dětí, které umí rychle reagovat na situaci a spoluhráče. Text má občas rychlý spád a graduje. Děti se pohybují podle dané situace a v rytmu. Pracují s imaginárními rekvizitami – potravinami – nosí je podle toho, na čem jsou připraveny (hrníček, talíř, tácek, pánvička...). Jídlo podávají babičce, která ho dává pod stůl Martinovi nebo ho pod stůl dopraví samy děti.

Scéna:

Na jevišti je jeden větší stůl pokrytý velkým ubrusem, který sahá (ze strany hlediště) až na podlahu.

Akce:

- S: Děti přicházejí na jeviště ze všech stran a přejí si: „Dobré ráno!“
- M: Vystoupí do popředí, protahuje se, zívá, poskakuje a dále dělá přesně to, co se říká v textu pohádky.
- D: „Martin z peřin vyskočí, na celý svět pěkně zívne, zvedne obočí.“
M si protře oči.
- D: „Jeho nohy hned se dají do klusu.“
„Jeho ruce zvedou růžek ubrusu.“
„Jeho tělo vklouzne pod stůl jako had.“
- S: „A už volá.“
- M: „Hola, hola, babííí, já mám hlad!“
Celou pohádku je M pod stolem.
- D: „Babička mu pod stůl nese, co má Martin rád.“
„Bílou kávu,“ další D donese B, ta ji dá pod stůl.
„Šlehačku,“ další D donese B, ta ji dá pod stůl.
„Vánočku a žvýkačku,“ další D donese B, ta je dá pod stůl.
- S: „Ale příští okamžik Martin zase spustí křik.“
- M: „Babííí, já mám hlad!“
- D: „Babička zas pod stůl nese, co má Martin rád.“
„Telecí a k masu půlku ananasu,“ další D ukáže.
„Palačinky a tak dál, mandarinky, ementál,“ další D ukáže.
- S: Udělá rychle zástup – ruce natažené před sebe jakože nese jídlo –
rázně pochoduje jevištěm:
„Nese mu jídla hromadu, ať není Martin o hladu.“ (2×)
- D: Vyběhne z řady a lamentuje:
„Mělo to být na oběd!“
- B: „Když má vnuk hlad, sní to hned!“

- M: „Babííí, já mám hlad!“
- B: „Pro pána krále, co mu mám dát?“ (zoufale)
- D: „Třeba – mísu kaše.“ (zamyšleně)
„Nebo – talíř haše.“ (vesele)
„Pečeného zajíce.“
„Obložené krajíce.“
„A co takhle stehno husí?“ (posměvačně)
- S: Dělá si z B legraci, opakuje a ukazuje:
„A co takhle stehno husí?“
- B: „Když má vnuk hlad, jíst se musí!“
- M: „Babííí, já mám hlad!“
- S: Udělá velký kruh = spíž, B vstoupí do spíže.
„A babička hledá v spíži, co má Martin rád.“
Děti v kruhu mají sehnuté hlavy, jsou v předklonu.
Vždy jedno dítě se zvedne, udělá krok z kruhu
a oznamuje, co se ve spíži děje. Vráť se do kruhu.
- D: „Dusí srnčí na divoko.“
„Potom smaží volské oko,“ ukáže.
„Otevírá jogurty.“
- S: Zvedne hlavy: „Zadělává na dorty!?!“ (nevěřicně)
Vráť se do kruhu.
- D: „Ochutnává těsto,“ olízne si prstík.
„Vaří pudinky!“
„Peče topinky!“
„Dusí zeleninu!“
„Dělá bublaninu!“
„Zavařuje kompoty!“
„Vymýšlí si dobroty.“

- S: Zruší kruh – opět udělá zástup a pochoduje jevištěm.
- B: Stojí a přemýšlí, co dál.
- S: „Nese mu jídla hromadu, ať není Martin o hladu.“ (2×)
Zruší zástup – udělají hlouček kolem babičky.
- D: „Na neděli to být mělo!“
„Mělo to být na svátek!“
- B: „Když to žádá jeho tělo, přidám i pár kuřátek.“ (razantně)
- M: „Babiíí, já mám hlad!“
- B: „Už má zase hlad!“ chytá se za hlavu.
- S: „Jó, jó, babi, je to tak.“
- B: „Doma ale už nic není, to je pěkné nadělení,“ spráskne ruce.
- S: „A ted', babo, rad'!“
- B: Přemýšlí.
- S: Naslouchá, kolem B udělá hlouček a radí.
- B: „Už to mám. Půjdu rychle nakupovat, co má Martin rád.“
Vezme si košík.
- D: „Čerstvé mléko. Pečivo. Buchty a koláče. Chleba a rohlíky.
Limonádu. Kyselé zelí. Uzené klobásy. Sladký marcipán.“
- B: „Pro pána krále, bude toho všeho nějak moc.“
- S: „Taxíky si volá na pomoc.“
Udělá dvojice – zástup, taxi.
- B: „Haló, taxííí...“
- Ř: „Prosím, babi.“
Postaví B mezi jednu dvojici – sám se postaví do čela zástupu.
- S: Ve dvojicích pochoduje jevištěm:
„Jedeme, jedeme, babičku vezeme...“ (3×)

- Ř: „A jsme na tržišti!“
- S: Vytvoří rychle stánky – dvě proti sobě, stříška, jeden vyvolávač je pod stříškou.
- S: Vyvolávači lákají B k nákupu:
„Přistupte blíže! Ledo, medo! Cuc na kládě v čokoládě!
To je zboží, matko boží! Kupujte koláče! Kyselé zeli!
Čerstvé mléko!“
- Když je více D, mohou některé spolu s B nakupovat – vytvořit pěkný zmatek na tržišti.
- Ř: „Taxi – nastupovat!“
- S: Zruší tržiště a utvoří opět taxi. Ř vezme B nákup, posadí ji do taxíku mezi dvě D a jedou domů:
„Jedeme, jedeme, babičku vezeme...“ (2 až 3×)
- D: „Přivezla to domů ochotně a vaří smaží na plotně.“
- S: Utvoří semknutou řadu – dvě D proti sobě spojené ruce = plotna. B běhá zleva doprava kolem řady, bere ingredience, vaří na plotně, občas donese zase něco pod stůl.
- D: „Běhá tam a zase zpátky.“ (B to provede)
„Dělá řízky, karbanátky.“ (B to provede)
„A zas nese hupky, hupky, lívance a jednohubky.“
„Pak uvaří za chvíličku deset vajec na hniličku.“
„Peče maso z lososů.“
- S: „Ať si dá vnuk do nosu!“
- D: „Vaří guláš,“ podívá se B přes rameno.
- S: „Ať má kuráž!“
- D: „Zadělává papriku,“ podívá se B přes rameno.
- S: „Ať nevyjde ze cviku!“
- D: „Navrch žabí stehýnka,“ podívá se B přes rameno.

- S: „Ať mu tráví zlehýnka!“ otočí se a spolu s B pochodují.
„Nese mu jídla hromadu, ať není Martin o hladu!“ (2×)
- D: „Snad přinese i párek selat?!“
- S: Zastaví.
- B: „Když má vnuk hlad, co mám dělat?“
- M: „Babíí, já mám hlad!“
- B: „Nééééé!“ chytí se za hlavu, odběhne, vrátí se, ruce na prsa
a přemýšlí, co dál.
- S: Běží za ní, jen krátce, pak se rozprchne, udělá menší skupinky,
diskutuje: „A babička?“
- D: „Ještě shání, co má Martin rád?“
„Už neshání, ale dumá, jakou tady záhadu má.“
„Martin baští jako drak. Je to možné?“
- S: „Je to tak!“ seskupí se do jednoho hloučku a dumají.
- D: „Ten, kdo tolik snědl, jistě hodně zbledl.“
„Vždyť mu břicho prasknout může.“
„Jistě je mu těsná kůže.“
„Ztrácí svoji podobu.“
„Dostal asi chorobu.“
„Možná umře.“
- S: „Pššššš...“
- B: Poslouchá to: „Panebože!“
Pobíhá sem a tam.
- S: „Panika v ní propuká, pustí vařečky a nože,“ udělá to jako.
„Jde se číhnout na vnuka,“ podívá se pod stůl.
- B: Ohne se, podívá se, vstane: „Jéje...“
- S: Přistoupí blíže: „Jéje...“
- B: Opět se podívá pod stůl a vstane: „Ajajaj...“

- S: Přistoupí ještě blíže: „Ajajaj...“
- D: Vytahuje odvážně Martina:
„Co se to tu, chlapče, děje?“
“Co je to tu za mumraj?”
- B: *„Vždyť jsi volal, že máš hlad...”*
- M: *„Ano, babí, hlad.”*
- D: *„Babička si protře zrak.”*
„Vnouček nelže, je to tak!”
 Přistoupí k Martinovi, podívá se pod stůl:
„Martin, hrdina všech her, neumí říct ještě ER. Má tam vážně hrad!”
- S: Se sehne, podívá se pod stůl a vstane:
„Má tam vážně hrad.”
- M: Po celou dobu tiše přizvukuje, má radost ze své stavby.
 Tato část musí být hrána tak, aby divák věřil, že je pod stolem
 přesně to, co dítě hlásí, že vidělo.
- D: Podívá se pod stůl, vstane a hlásí: *„Hrady – palačinky.”*
- S: Podívá se pod stůl, vstane a hlásí: *„Palačinky.”* (mlaskají)
- D: Podívá se pod stůl, vstane a hlásí: *„Věže – mandarinky.”*
- S: Podívá se pod stůl, vstane a hlásí: *„Mandarinky.”* (olizují se)
- D: *„Brány z haše.”*
„Okna z kaše.”
„Dal to všechno na hromadu, všechno to tu leží.”
„Z bábovky je klenba hradu.”
„Z mrkve – špičky věží.”
„A šlehačka, ubožačka?”
- S: Podívá se pod stůl, vstane, ruce nad hlavou a předvádí padání
 sněhu, otáčí se kolem své osy po celém jevišti: *„Na nádvoří sněží!”*

- B: Chválí M, dá mu ruku na rameno: „Vážně, ty máš ale hrad!“
- M: „Líbí se ti? To jsem stlašně lád. A teď mi dej oběd, babi, protože mám hlad!“
- B: Padá: „Nééééé!“
- S: Celý sbor ji zachytí a mírně pozvedne.

- ŠTRONZO -

*Soubor si celou pohádku může upravit,
rozsah potravin ubrat,
zkrátit apod., podle počtu členů
v souboru a jejich schopností.*